

VAASAN KORKEAKOULU

Rehtori Ilkka Virtanen

Korkeakoulun tervehdys Vaasan korkeakoulun ylioppilaskunnan 20. vuosijuhlassa 14.2.1988

YLIOPPILASKUNTA OSANA KORKEAKOULUYHTEISÖÄ

Vuosi 1988 on sekä Vaasan korkeakoulun että sen ylioppilaskunnan juhlavuosi. Korkeakoulu valmistautuu kesäkuussa vietettäviin 20-vuotisjuhlallisuuksiinsa, joissa keskeinen osa on korkeakoulun ensimmäisellä tohtorin- ja maisterinpromootiolla. Promootiossa ovat juhlinnan kohteena korkeakoulun entiset opiskelijat, täällä tutkinnon suorittaneet tohtorit ja kandidaatit (ml. uuden tutkinnon ekonomit). Ylioppilaskunta puolestaan juhlii jo helmikuun toisella viikolla viettäessään 20.vuosijuhlaansa lähes viikon kestävällä tapahtumasarjalla. Ylioppilaskunta osoittaa näin nuoruuden intoa ja vikkelyyttä ehtiessään syntymäpäivänsä viettoon ennen korkeakoulua. Pyrkiikö muna siten kanan edelle? Ei varmaankaan, ylioppilaskunta lienee saanut etumatkan otettuaan käyttöön kiinalaisen tavan viettää syntymäpäiviä: ensimmäistä syntymäpäiväjuhlaa vietetään lapsen todella syntyessä, vuoden iässä on jo toisen syntymäpäivän juhlan vuoro jne.

Vaasan korkeakoulun ja sen ylioppilaskunnan väliset suhteet ovat aina olleet hyvät. Tähän on varmasti osaltaan ollut vaikuttamassa se, että ylioppilaskunta on alusta alkaen voinut osallistua korkeakoulun hallintoon, asiat on voitu kokea yhteisesti hoidetuksi. Valtiollistamisesta lähtien VKY:n osallistuminen hallintoon on tapahtunut nykyisellä kolmikantaperiaatteella, mutta jo yksityisen kauppakorkeakoulun aikana ylioppilaskunnalla oli edustaja sekä Korkeakoulusäätiön hallituksessa että opettajaneuvostossa. Oma kokemukseni Vaasan korkeakoulusta ulottuu vajaan seitsemän vuoden taakse. Tältä ajalta en muista yhtään vakavaa konfliktia korkeakoulun ja ylioppilaskunnan välillä. Kolmisen vuotta sitten ylioppilaat tosin osoittivat mieltään korkeakoulun pihalla mm. kirjoja polttamalla. Mieltä osoitettiin silloin kuitenkin korkeakoulun puolesta, haluttiin kiinnittää valtiiovallan huomio kirjaston huonoon resurssitilanteeseen, erityisesti kurssikirjaston puutteellisuuksiin.

Ylioppilaskunnan toimintaan korkeakouluyhteisössä kuuluu korkeakoulun hallintoon osallistumisen lisäksi myös paljon muuta organisoitua toimintaa. Tämä on viime vuosina voimakkaasti lisääntynyt ja monipuolistunut. Korkeakoulun edustajat voivat tämän äskettäin todeta, kun heille esiteltiin ylioppilaskunnan nykyinen sihteeristö ja luottamushenkilövirikailijat. Vanhemman polven opiskelija on havaitsevinaan näissä toimintamuodoissa synteessin edellisten vuosikymmenten valtatoimintamuodoista.

Ylioppilaskuntien organisaatio rakentui 1960-luvulle saakka pääosin osakuntalaitoksen varaan. Keskittyneestä yliopistolaitoksesta johtuvat pitkät etäisyydet koti- ja opiskelupaikkakuntien välillä sekä hitaat kulkuyhteydet korostivat kotiseudun merkitystä järjestäytymisen perustana. Maakuntaperusteiset osakunnat tarjosivat toimintapuitteet, joissa erityisesti harrastus- sekä yleinen yhdessäolo- ja viihdetoiminta oli keskeisellä sijalla. Osakuntalaitos toimi myös erinomaisena akateemisten perinteiden vaalijana ja siirtäjänä opiskelijapolvelta toiselle. Tämän päivän ylioppilaskuntatoiminta näyttää jälleen ottavan käyttöön "osakunta-

aikakauden” parhaita toimintamuotoja. VKY:n vuosijuhlaviikko eri toimintoineen on hyvä ja vanhemman opiskelijapolven edustajaa erityisesti ilahduttava esimerkki tästä.

Osakuntalaitos menetti 1960-luvulla nopeasti merkitystään. Tilalle tulivat ensin opintosuunnasta johdetut ainejärjestöt. Näillä oli selvä fakkiluonne ja ne toimivat sekä yliopistojen että ylioppilaskuntien sisällä etujärjestömaisesti. Tietyn opintosuunnan opiskelijoiden eduista huolehtiminen ja heidän opiskeluedellytystensä parantaminen muodosti toiminnan punaisen langan. Vaasan korkeakoulussa opintosunnille rakentuva toiminta on tullut ajan-kohtaiseksi vasta tällä vuosikymmenellä korkeakoulun toimialan laajenemisen myötä. Opintosuuntayhdistykset näyttävät nykyään muodostavan yhden selkeän kanavan toiminnan suuntaamiseksi sekä korkeakoulun että ylioppilaskunnan puitteissa.

Ainejärjestöjen valta-aika aliorganisaationa jäi verraten lyhyeksi. Kuusikymmentäluvun lopulta alkoi puoluepoliittisin perustein muodostettujen opiskelijajärjestöjen aika. Kun samanaikaisesti opiskelijoille alkoi avautua mahdollisuuksia osallistua myös yliopistojen ja korkeakoulujen hallintoelinten työhön, saivat ylioppilaskunnat nopeasti yhä vahvemmin opiskelijoiden ammattijärjestön luonteen. Opintoasiat, opintososiaaliset asiat jne. saivat korostetun aseman ylioppilaskuntien toiminnassa. Nämä toimintamuodot ovat ymmärtääkseni nykyäänkin keskeisiä myös VKY:n toiminnassa.

Meille Vaasan korkeakoulussa toimiville on luonnollista, että ylioppilaskunta koetaan osaksi korkeakoulu yhteisöä. Korkeakoulu on osoittanut tämän myös ulospäin: ylioppilaskunnan jäsenet toimivat korkeakoulun edustajina useissakin yhteisöissä, järjestöissä ja toimikunnissa. Edustuksen suhteen ei ole ollut ongelmia. Tästä tunnustus ja kiitos ylioppilaskunnalle.

Korkeakoulun nimissä toivotan onnea ja menestystä 20:nneen toimintavuotensa aloittavalle VKY:lle. Toivon erityisesti juhlaviikostanne muodostuvan onnistuneen ja muistettavan tapahtumasarjan.